

[Jørgen Jensen]

Socialdemokratiets gentagne påstande om, at der ikke var et politisk alternativ i folketinget, er ikke rigtige. Men det er klart, at et skiftende flertal, som vi har peget på, til venstre i dansk politik ikke kunne omfatte NATO, ikke kunne omfatte EF, ikke kunne omfatte indkomspolitik. Derfor må man tage socialdemokratiets påstand derhen, at den dækker over, at SV-regeringen også er den pris, vi må betale for vort medlemskab af NATO og EF.

Hvad angår spørgsmålet om valutasamarbejdet, som også har været fremme, taler selv statsministeren om, at det kræver en større disciplin. Hvad betyder større disciplin? Det betyder, som det allerede er sagt heroppe, at vi skal føre den økonomiske politik, som Vesttyskland ønsker. Med tilslutning til EMS bliver der ikke nogen mulighed for at efterleve den EF-politik, som socialdemokratiet lige har fastlagt på deres kongres her i weekenden. Der er reelt tale om oprettelse af en europæisk centralbank – man kan kalde den, hvad man vil, men det er jo det, der reelt sker – og det er et meget stort skridt frem mod en økonomisk union. Derfor er det i virkeligheden bedrageri, når man hævder, at socialdemokratiet har fastlagt deres holdning til EF; der bliver ikke mulighed for at fastholde den.

Vi har peget på, at der var nogle problemer i dansk politik. Vi står med en ungdomsarbejdsløshed og langtidsledighed. Man kan diskutere meget, hvor mange af de arbejdsløse der kunne presses ind på arbejdsmarkedet, men det er en kendsgerning, at der intet reelt er gjort for de 75.000 unge, som er arbejdsløse, at de forslag, som er vedtaget i folketinget, ikke reelt har ændret på situationen. Det er også en kendsgerning, at man ikke har givet de unge, som man ikke kan sikre arbejde, mulighed for uddannelse.

Der er også usikkerhed omkring uddannelsespolitikken, om retningen og indholdet og den økonomiske sikring af de unge, der skal uddanne sig. Kulturpolitisk er der også debatter, vanskeligheder, utryghed og en manglende tro på fremtiden. Vi ved også, at tusinder har uværdige boligforhold, samtidig med at der er spekulation og boligåger. Det må også erkendes fra alle sider, at der har været et reallønsfald for arbejderklassen. Det har der været samtidig med, at man erkender eksistensen af kapitalophobning, skatteund-

dragelser, spekulationsgevinster, og at det finder sted samtidig med, at vi har et handelsunderskud og en gældsstiftelse til udlandet. Så taler man om, at det skyldes et for stort forbrug, uden reel vilje til at gribe ind over for de forhold, jeg har nævnt her. Tror man virkelig i socialdemokratiet, at disse problemer kan løses i samarbejde med venstre, et samarbejde, som her i folketinget skal støttes af de kristelige og hr. Lindinger og uden for folketinget af Arbejdsgiverforeningen? Hr. Camre sagde, at SV-samarbejdet ikke er et brud med socialdemokratiets politik. Vi ved, at socialdemokratismen bygger på fejlagtige samfundsanalyser, og at den har været og fortsat vil være dyr for arbejderklassen.

Men i de valgløfter og arbejdsprogrammer, som socialdemokratiet udstiller til vælgerne, er der et grundlag for positive og aktuelle delløsninger, og de kunne sikres gennemførelse med et andet flertal. Men det er ikke rigtigt, som hr. Camre siger, at man ikke bryder med dette gennem SV-samarbejdet.

Det kunne være fristende at erindre om de debatter, der har været på uddannelsesområdet imellem socialdemokratiets undervisningsminister og det parti, man nu er gået i samarbejde med, hvor man er diametralt modsat stillede over for problemerne på uddannelsesområdet. Men vi kunne også tage spørgsmålet om bekæmpelsen af arbejdsløsheden, hvor større offentlig aktivitet er en forudsætning for, at man kan bekæmpe arbejdsløsheden. Tror man virkelig, at man kan få venstre til at gå med til nogen af de ting, som man har foreslået i det arbejdsprogram, som lige er blevet endeligt færdigbearbejdet i socialdemokratiet i sidste weekend? F. eks. til, at investeringstilskud og lån fra staten skal tilbagebetales, når en virksomhed eller dele heraf sælges eller overflyttes til udlandet, eller f. eks. til, at den hjemlige pris- og avanceudvikling kontrolleres gennem en skærpet monopollovgivning, til krav om anmeldelse til monopohtilsynet af dominerende markedsdispositioner for en virksomhed eller sammenslutning? Tror man virkelig, at man kan få venstre med til dette, hvis man skal øge investeringerne for at bekæmpe arbejdsløsheden, eller til kravene om en demokratisering af det økonomiske liv, til, at en ny trustkommission danner baggrund for en lovgivning, der generelt styrker samfundets og